

[Simonsen (Aarhus).]

nok set et saadant Flag, som man hejste ved højtidelige Lejligheder, men senere erfarede jeg, at der var mange smaa Ting at iagttage i den Forbindelse. Jeg stødte paa Splitflag foruden det almindelige Flag, som jo i Loven kaldes Stutflag.

Splitflaget er jo saadan lidt finere end det almindelige firkantede Dannebrogssflag, og det er efterhaanden blevet et meget stort Spørgsmaal, om man skal anvende det almindelige firkantede Dannebrogssflag eller man skal anvende Splitflaget. Det er maaske nok sandsynligt, at Dannebrog oprindeligt har været et Splitflag eller i hvert Fald noget i den Retning. Det er mest sandsynligt, at det Korsflag, som Paven i sin Tid sendte Kong Valdemar i Estland, har været om ikke et Splitflag, saa et Korsbanner med Tunger, hvad Kirkebannerne paa den Tid i Regelen var.

I Almindelighed har det dog været det firkantede Dannebrogssflag, som er regnet for Landets Flag. Om Splitflaget er kønnere end det firkantede Flag, og om det i det hele taget er nødvendigt i et lille Land som Danmark at have to forskellige Former, det er et Spørgsmaal, der kan diskuteres om; men i hvert Fald har vi jo disse to Former af det danske Flag, og de opfattes i forskellig Betydning.

Det ses, og det fremgik ogsaa af den højtærede Statsministers Forelæggelsestale, at Statsministeren har foretrukket at holde sig til den i 1927 nedsatte Flagkommissions Flertalsforslag; det er altsaa det Forslag, der nu foreligger i Lovforslags Form. Ved Fremsettelsen af Lovforslaget udtalte den højtærede Statsminister:

„Jeg skal ikke nægte, at jeg personlig kunde have ønsket endnu mere Enkelhed og Ensartethed, end Kommissionen har ment det forsvarligt at foreslaa, og navnlig synes jeg, at man med Hensyn til Brugen af Stutflaget og Splitflaget kunde være naaet til mere enkle Bestemmelser, end der her er foreslaaet.“

Dette viser, at Statsministeren har haft Øje for Vanskelighederne; og den Betragtning, som den højtærede Statsminister i de her citerede Ord har gjort gældende, vil jeg i hvert Fald meget gerne slutte mig til. Hvis en lignende Opfattelse skulde gøre sig gældende i andre Partier, vil man maaske i det Udvalg, som Forslaget vel nok bliver henvist til, kunne enes om et lidt mere enkelt Resultat og mindre udviklede Regler, hvilket den højtærede Statsminister som nævnt har udtalt sig for.

I Hovedsagen ændrer Lovforslaget ikke

den nuværende Praksis; Splitflaget bliver fremdeles Statsflag, Orlogsflag, Flag for Statsejendomme og Statsinstitutioner og saaledes ogsaa for den grønlandske Handel; det bliver endvidere Flag for Statsrepræsentanter, og der gives ogsaa Regler for Dannebrog og udenlandske Flags Placering. Foruden det rene Splitflag bliver der Tale om Splitflag med hvid Krone eller andre Etatsmærker for Statsvirksomheder, og der bliver endvidere Tale om at hejse Splitflag paa minderige Steder, som f. Eks. ved Dybbøl Mølle, ved Krigergravene i Fredericia o. s. v.

Hvad der maaske nok vil vække en Del Opmærksomhed, er, at Forslaget giver Adgang til særlige Flag for Amter og for kommunale Bygninger; dog maa saadanne Flag ikke have væsentlige Lighedspunkter med Dannebrog. Egne Flag for Købstæder og kommunale Institutioner er jo ikke ukendte i Udlandet; herhjemme har man dog ikke kendt noget til en saadan Ordning tidligere, men hvis saadanne Ønsker skulde blive gjort gældende her i Landet, kunde de jo nok imødekommes uden at medføre Ulemper; og den Tilbøjelighed, der i den senere Tid er sporet i en enkelt By for at faa et Amtsflag, vilde derved i nogen Grad kunne imødekommes, selv om de enkelte kamplestne naturligtvis ikke kan faa Dannebrog ryddet af Vejen, hvilket ikke lader sig gøre, heller ikke, hvis disse Bestemmelser i Lovforslaget bliver vedtaget.

Ud fra det personlige Synspunkt, som den højtærede Statsminister har givet til Kende ved Forelæggelsen, vil det jo neppe blive vanskeligt, endsige umuligt, under denne Forhandling at naa til et Resultat ogsaa her, selv om den nævnte nye Bestemmelse skulde vække Betænkeligheder i større Omfang, hvad jeg jo ikke kan vide noget om i dette Øjeblik.

I Forslaget aabnes Adgang for visse Dispensationer, dog ikke af omfattende Natur; og enkelte særlige Forhold foreslaas ordnet ved kgl. Resolution. Det skal jeg ikke nærmere komme ind paa her, da det er ret underordnet. Der gives efter Forslaget en Tidsfrist af 5 Aar til Lovens Gennemførelse og Afvikling af de nuværende paa flere Omraader forvirrede Forhold, og der indrømmes 3 Aar til Afhændelse af det Flag- og Bannermateriale, som efter Lovens fulde Gennemførelse ikke vil være lovligt. Der vil altsaa ikke kunne være Tale om, at nogen vil kunne komme i synderlig Forlegenhed, efter at Loven er gennemført, naar der gives en saadan Respit.

Jeg skal indskrænke mig hertil og paa